EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 22.1.2018
COM(2018) 39 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om genomförande av unionens tullkodex och om utövandet av befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 284 i tullkodexen

1. INLEDNING

Den 9 oktober 2013 antog Europeiska unionen (EU) en tullkodex för unionen (nedan kallad *tullkodexen*), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen[1] trädde i kraft den 30 oktober 2013, men de flesta materiella bestämmelserna började tillämpas den 1 maj 2016.

I tullkodexen fastställs en rättslig ram för tullregler och tullförfaranden i unionens tullområde som är anpassad till nutidens handelsmässiga villkor såsom den globala integrationen av produktions- och leveranssystem, e-handel och moderna kommunikationsverktyg. Målet är att underlätta flödet av varor som transiteras genom eller förs in i eller ut ur unionen, för att därigenom öka de europeiska företagens konkurrenskraft och samtidigt förbättra skyddet av unionens och medlemsstaternas finansiella och ekonomiska intressen samt de europeiska konsumenternas säkerhet och trygghet. För att detta mål ska nås är syftet med tullkodexen att slutföra tullens övergång till en papperslös, integrerad och fullständigt elektronisk miljö. I tullkodexen fastställs gemensamma regler och uppgiftskrav för tulldeklarationer före ankomst och avgång, anmälningar, ansökningar och beslut. Detta inbegriper uppgradering eller skapande av sjutton elektroniska system.

Bestämmelserna i tullkodexen har visserligen trätt i kraft, men de sjutton elektroniska systemen genomförs successivt. Därför innehåller tullkodexen också bestämmelser om en övergångsperiod fram till utgången av 2020, under vilken befintliga pappersbaserade eller elektroniska system fortsatt kan användas för de tullärenden för vilka de nya elektroniska systemen ännu inte är tillgängliga. Det finns även en övergångsperiod för tillstånd (till exempel för att behandlas som en godkänd ekonomisk aktör eller för att tillämpa tullens ”särskilda förfaranden”) som utfärdades enligt den tidigare ramlagstiftningen på tullområdet, tullkodexen för gemenskapen, vilka kan gälla fram till april 2019.

Europeiska kommissionen har tagit fram denna rapport i syfte att göra en bedömning av läget i fråga om genomförandet av bestämmelserna och inrättandet av de elektroniska systemen, trots att tullkodexen fortfarande befinner sig i ett övergångsskede. Rapporten är ett svar på Europaparlamentets begäran i en resolution den 19 januari 2017[2] och en uppmaning från rådet i dess slutsatser om uppföljningen av tullkodexen för unionen den 29 september 2016[3].

Dessutom uppfyller kommissionen härmed sin skyldighet att rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur den har använt sin befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 i tullkodexen.

Kommissionen har utarbetat denna rapport på grundval av diskussioner med EU:s medlemsstater och näringslivet i unionen om frågor som rör genomförandet av tullkodexen, samt utifrån sin egen analys.

2. BAKGRUND

[1] EUT L 269, 10.10.2013, s. 1. Ett tryckfel i texten från den 10 oktober där det stod att bestämmelserna skulle tillämpas från och med den 1 juni 2016 korrigerades genom en rättelse (EUT L 287, 29.10.2013, s. 90). I den text som Europaparlamentet och rådet antog angavs tillämpningsdatumet till den 1 maj 2016.

[2] Europaparlamentets resolution av den 19 januari 2017 om hantering av utmaningarna i samband med genomförandet av tullkodexen för unionen och kommissionens svar, 2016/3024 (RSP)

[3] Rådets slutsatser om uppföljningen av tullkodexen för unionen (EUT C 357, 29.09.2016, s. 2)

a. Juridisk struktur

Tullkodexen ersatte gemenskapens tullkodex från 1992 (nedan kallad *gemenskapens tullkodex*), som var det första försöket att konsolidera EU:s tullbestämmelser. Gemenskapens tullkodex var en stor framgång som underlättade för företagen när den kom, men de förfaranden och rutiner som fastställdes i den byggde på användningen av pappersdokumentation som inte lämpade sig för en modernare elektronisk affärsmiljö. Dessutom medförde tullens utökade uppgifter på andra områden än uttag av tullar (såsom att ta itu med säkerhetsutmaningar, olagliga förflyttningar av kontanta medel och förfalskade varor) ett behov av att effektivisera organisationen av tullkontrollerna genom lagstiftning.

Detta ledde till att kommissionen genomförde en omfattande konsekvensbedömning i syfte att fastställa det bästa sättet att klara de kommande utmaningarna på tullområdet på[4]. På grundval av den konsekvensbedömningen lade kommissionen fram ett förslag till en moderniserad tullkodex för EU och antog ett beslut om elektronisk tull i slutet av 2005. Av olika skäl, men i synnerhet på grund av att en ny rättslig struktur med nya regler och förfaranden för antagandet av genomförandebestämmelser för huvudförordningar infördes genom Lissabonfördraget[5], tvingades kommissionen att omarbeta den moderniserade tullkodexen före det planerade ikraftträdandedatumet.

Den 20 februari 2012 lade kommissionen därför fram förslaget till tullkodexen som en omarbetning av den moderniserade tullkodexen, vilken innehöll artiklar som gav kommissionen befogenheter att anta detaljerade kompletterings- och genomförandebestämmelser för att anpassa EU:s tullagstiftning till kraven i Lissabonfördraget.

Tullkodexen trädde i kraft den 30 oktober 2013, men det var bara kommissionens befogenheter som fick verkan från detta datum. De övriga bestämmelserna i kodexen blev tillämpliga den 1 maj 2016. Kommissionen har använt sina befogenheter under mellantiden för att anta följande rättsakter, som tillsammans med kodexen utgör det rättsliga paketet för tullkodexen:

i. Den delegerade akten[6], i vilken vissa mindre väsentliga beståndsdelar i kodexen kompletteras.
ii. Genomförandeakten[7], som innehåller enhetliga förfaranderegler för genomförandet av tullkodexen.
iii. Den delegerade övergångsakten[8], Fsom anger alternativa metoder för utbyte och lagring av tulluppgifter fram till dess att de elektroniska systemen tas i drift.
iv. Arbetsprogrammet för tullkodexen[9], som antog formen av ett genomförandebeslut av kommissionen och behandlar planeringen av IT-systemen.

[4] SEK(2005) 1543.
[5] EUT C 306, 17.12.2007, s. 1.
[6] Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex (EUT L 343, 29.12.2010, s. 1).
[7] Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).
[8] Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/341 av den 17 december 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 952/2013 vad gäller övergångsregler för vissa bestämmelser i unionens tullkodex i de fall de relevanta elektroniska systemen ännu inte är i funktion, och om ändring av kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 (EUT L 69, 15.3.2016, s. 1).

Som ett resultat av en fortlöpande dialog med företrädare för handeln, Europaparlamentet och medlemsstaterna vilken ledde till att en del tekniska problem identifierades, agerade kommissionen dessutom snabbt för att lösa dessa problem genom att anta följande ändringar av lagstiftningspaketet redan innan de nya reglerna trädde i kraft:

v. Två ändringar av den delegerade akten gjordes:

- Genom den delegerade övergångsakten ändrades den delegerade akten för att säkerställa en smidig övergång från gemenskapens tullkodex till unionens tullkodex den 1 maj 2016[10]. Det visade sig att en del bestämmelser i den delegerade förordningen inte kunde tillämpas förrän IT-systemen var helt operativa, och därför behövde vissa övergångsbestämmelser införas i såväl tullkodexen som den delegerade förordningen, så att pappersbaserade eller alternativa system skulle kunna användas fram till dess att IT-systemen togs i drift.
- Två bestämmelser rättades i[11] den delegerade akten som oavsiktligt hade medfört att en underlättande bestämmelse i gemenskapens tullkodex utelämnades. Rättelsen innebär en fortsatt tillämpning av antagandet att en tulldeklaration ska anses ha lämnats för tillfällig införsel, eller återexport, vid turisttransporter samt för vissa specificerade varor som lastpallar, containrar och fartyg och flygplan som passerar genom tullområdet. En skyldighet att lämna muntliga eller skriftliga deklarationer för flygplan som passerar EU:s gräns skulle ha drabbat gräns- och turisttrafiken hårt.

vi. En teknisk rättelse i bilaga 12 till den delegerade övergångsakten[12], i vilken de formulär som ska användas för ansökningar och tillstånd anges.

Slutligen utnyttjade kommissionen i april 2016 sin befogenhet enligt artikel 50 i tullkodexen för att anta ett genomförandebeslut[13] med detaljerade regler om fastställandet av gemensamma riskkriterier och normer för säkerhets- och skyddsrelaterad riskanalys, för en harmoniserad tillämpning av vissa tullkontroller i enlighet med tullkodexen.

b. Syften och lagstiftningens innehåll

Syftet med tullkodexen är att tillgodose nutidens behov genom att erbjuda såväl företag som tullförvaltningar större rättssäkerhet och enhetlighet, förenkla regler och förfaranden, möjliggöra effektivare tulltransaktioner och fullständigt automatisera alla tullens förfaranden och processer. Samtidigt är avsikten att tullkodexen bättre ska skydda unionens och medlemsstaternas finansiella och ekonomiska intressen. Dessutom ska tullkodexen beakta utvecklingen av politiken och lagstiftningen på andra områden som kan påverka tullagstiftningen, till exempel när det gäller importsäkerhet. Några av de viktigaste

[9] Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/578 av den 11 april 2016 om upprättande av ett arbetsprogram för utveckling och införande av de elektroniska system som föreskrivs i unionens tullkodex (EUT L 99 15.4.2016, s. 6), som ersätter den tidigare versionen av arbetsprogram som tillkom genom kommissionens genomförandebeslut (EU) 2014/255 av den 29 april 2014 (EUT L 134 7.5.2014, s. 46–53)

[10] Genom den delegerade övergångsakten ändrades artiklarna 2, 3, 104, 106, 112, 113, 128, 138, 141, 144, 146, 181 och 184 i den delegerade akten och artiklarna 122 a, 124, 124 a, 126, 126 a och 129 a–129 d lades till.

[11] Genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/651 av den 5 april 2016 (EUT L 111, 27.4.2016, s. 1) rättades artiklarna 136 och 141 i den delegerade akten.

[12] Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/698 av den 8 april 2016 om rättelse av den övergångsakten.

[13] Kommissionens genomförandebeslut C 2016/2422 av den 27 april 2016 om fastställandet av gemensamma riskkriterier för säkerhets- och skyddsrelaterad riskanalys.

förändringarna i lagstiftningen genom tullkodexen i linje med de ovan angivna målen är följande:

- *Inga begränsningar av ett tullombuds rätt* att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat än den där denne är etablerad, för att skapa lika villkor för handeln inom tullunionen.
- *Harmoniserade regler för medlemsstaternas beslutsfattande*, bland annat om tullens utfärdande av tillstånd. Syftet är att gynna handeln genom att öka förutsägbarheten, underlätta ansökningsförfaranden och införa bättre och strängare regler om näringsidkarnas rätt att bli hörda innan beslut fattas som skulle beröra dem negativt.
- *Ytterligare förenklingar av klareringsförfarandena*. Kriterier för att bevilja status som godkänd ekonomisk aktör (AEO) kan användas för att fastställa om ekonomiska aktörer som inte är godkända får använda vissa förenklingar, medan andra endast får användas av godkända ekonomiska aktörer.
    - Exempel på förenklingar för vilka en del eller samtliga kriterier för status som godkänd ekonomisk aktör är tillämpliga: i) Tullombud som vill tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat än den där denne är etablerad, ii) reduceringar av samlade garantier avseende tullavgifter, iii) godkännande av att varorna uppvisas på en annan plats än hos det behöriga tullkontoret, iv) tillstånd att inge tulldeklarationer i form av ”registrering i deklarantens bokföring”, v) tillstånd för förenklingar som rör transitering, vi) tillstånd att använda en anläggning för tillfällig lagring, vii) tillstånd att använda särskilda förfaranden (tullager, slutanvändning, tillfällig införsel samt aktiv och passiv förädling).
    - Förmåner som endast tillkommer godkända ekonomiska aktörer (som kompensation för att handlare som vill uppnå status som godkända ekonomiska aktörer nu måste uppfylla fler kriterier): i) Full eller partiell nedsättning av den garanti som ska ställas för att få anstånd med betalning av tullar, ii) centraliserad klarering, så att aktörerna kan inge tulldeklarationer och betala tullar centralt på den plats där de är etablerade i stället för i andra medlemsstater där varorna uppvisas för tullen, iii) undantag från kravet att varorna ska anmälas, genom förenklingen med registrering i deklarantens bokföring, iv) ”egenbedömning”, som innebär att pålitliga ekonomiska aktörer får beräkna tullbelopp och utföra vissa kontroller för tullens räkning samt v) tillstånd att flytta varor i tillfällig lagring till en annan medlemsstat (innan de hänförs till tullbehandling).
- *Standardisering av regler för bindande tullbeslut om taxor och ursprung:* i) giltighetstiden för beslut som rör bindande klassificeringsbesked sänks från sex till tre år i linje med den gräns som gäller för bindande ursprungsbesked och ii) beslut som rör bindande klassificeringsbesked är nu bindande för innehavaren, vilket innebär att innehavaren måste informera tullmyndigheterna om att denne innehar ett bindande klassificeringsbesked för de deklarerade varorna, för att undvika att aktörer ser sig om efter de fördelaktigaste klassificeringsbeskeden.
- *Införande av obligatoriska garantier* för alla tullförfaranden, för att skydda EU:s egna medel och finansiella intressen, tillsammans med möjlighet för mycket tillförlitliga ekonomiska aktörer att få reducerade avgifter och för godkända ekonomiska aktörer att frångå kravet.

- *Nya säkerhetsbestämmelser som innebär att flera införseldeklarationer ska inges*, det vill säga inte bara av fraktföraren utan också av speditören eller till och med varumottagaren, som en anpassning till internationella standarder (till exempel Världstullorganisationens ramverk av standarder för att säkra och underlätta världshandeln).
- *Mindre hårda krav om tillfällig lagring*, däribland en förlängning av lagringsperioden till 90 dagar (i stället för som tidigare 20 eller 45 dagar, beroende på om varorna transporterades med fartyg eller inte), och möjlighet att flytta varor i tillfällig lagring mellan anläggningar utan transiteringsförfaranden.
- *Sammanslagning av tullens förfaranden för "aktiv förädling", "bearbetning under tullkontroll" och förstöring.* Dessutom har innehavaren av ett tillstånd att använda ett tullförfarande nu mer tid på sig för att besluta om slutprodukterna ska återexporteras, förstöras eller övergå till fri omsättning.

c. Elektroniska system

Enligt tullkodexen ska utbytet av information mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheter liksom mellan tullmyndigheter ske helt med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik 2020. Detta uppfattas som ett stort framsteg när det gäller att underlätta den lagliga handeln, minska de administrativa bördorna och säkerställa att harmoniserade krav tillämpas i hela EU. För att detta mål ska nås uppgraderas eller utvecklas nu sjutton elektroniska system i enlighet med den tidtabell som anges i arbetsprogrammet för tullkodexen. Dessa system kan delas in i två kategorier: i) Fjorton transeuropeiska system som ska utvecklas eller uppgraderas av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna, däribland centrala system och system som har nationella beståndsdelar som ska implementeras av medlemsstaterna. ii) Tre nationella system som ska utvecklas eller uppgraderas av medlemsstaterna.

De fjorton transeuropeiska systemen (inbegripet de som har nationella beståndsdelar) är följande:

1. Systemet för registrerade exportörer – *REX* (nytt): Syftet är att tillgängliggöra aktuell information om både registrerade exportörer i GSP-länderna (de länder som tillämpar EU:s allmänna preferenssystem, som ger företrädesrätt till EU-marknaden) och aktörer i Europeiska unionen som exporterar till GSP-länder och vissa andra länder.
2. Bindande klassificeringsbesked – *BTI* (uppgradering): Syftet är att anpassa databasen med alla bindande klassificeringsbesked som medlemsstaternas tullmyndigheter har utfärdat till tullkodexen.
3. Systemet för tullbeslut – *CDS* (nytt): Syftet är att harmonisera processerna i hela unionen för tillämpning av tullagstiftningen i samband med ansökningar om tullbeslut, genom att underlätta samråd under beslutsprocessen och hanteringen av tillståndsprocessen.
4. Enhetlig användaradministration och digital signatur – *"EU-portal för näringsidkare"* (nytt): Syftet är att ge näringsidkare direkt och EU-harmoniserad tillgång till olika elektroniska system som beskrivs i tullkodexen.
5. Godkända ekonomiska aktörer – *AEO* (uppgradering): Syftet är att förbättra affärsprocesserna i samband med ansökningar och intyg om status som godkänd ekonomisk aktör och tillstånd, med beaktande av ändringarna av bestämmelserna i tullkodexen.

6. Systemet för registrerings- och identitetsnummer för ekonomiska aktörer – *Eori* (uppgradering): Syftet är att göra en mindre uppgradering av det befintliga system som möjliggör registrering och identifiering av ekonomiska aktörer i unionen och tredjelandsaktörer som är verksamma i tullfrågor i unionen.
7. Gemensamma tulltaxan och övervakning – *Surveillance* (uppgradering): Syftet är att uppgradera den befintliga centrala databas i vilken alla uppgifter om EU-handeln (import och export) som de nationella tullmyndigheterna tillhandahåller dagligen registreras, för att säkerställa anpassningen till kraven i kodexen.
8. Bevis för unionsstatus – *PoUS* (nytt): För att lagra, hantera och hämta deklarationer som näringsidkarna tillhandahåller som bevis för tullstatus som unionsvaror.
9. Det nya datoriserade transiteringssystemet – *NCTS* (uppgradering): Syftet är att anpassa det befintliga transiteringssystemet till de nya kraven i tullkodexen, till exempel avseende registreringen av händelser under befordran och anpassning av informationsutbytet till uppgiftskraven i tullkodexen och uppgraderingen och utvecklingen av gränssnitt till andra system.
10. Det automatiserade exportsystemet – *AES* (uppgradering av både det befintliga transeuropeiska systemet och de befintliga nationella exportsystemen): Syftet är att genomföra kraven för export och utförsel av varor i tullkodexen.
11. Standardiserat informationsutbyte för särskilda förfaranden – *INF* (nytt): Syftet är att utveckla ett nytt system för att stödja och rationalisera processerna för hantering av uppgifter och för elektronisk hantering av uppgifter i samband med särskilda förfaranden.
12. Centraliserad tullklarering för import – *CCI* (nytt): Syftet är att samordna hanteringen av tulldeklarationer och tillstånden att frigöra varor mellan berörda tullkontor, så att de ekonomiska aktörerna kan centralisera sina kontakter med tullmyndigheterna.
13. Säkerhetsförvaltning – *GUM* (nytt): Syftet är att möjliggöra en fördelning och förvaltning i realtid inom EU av samlade säkerheter som näringsidkarna ställer avseende tullavgifter när det finns en risk att dessa inte kommer att betalas.
14. Importkontrollsystem – *ICS* (uppgradering): Syftet är att öka säkerheten och skyddet i leveranskedjan genom att förbättra uppgifternas kvalitet och registrering samt tillgången till data och datadelning för den summariska införseldeklarationen och tillhörande risk- och kontrollinformation.

De tre system som medlemsstaterna ska utveckla eller uppgradera är följande:

1. Harmonisering och underlättande av särskilda förfaranden – *SP*: De nationella systemen ska genomföra alla ändringar i tullkodexen som krävs för lagring i tullager, slutanvändning, tillfällig införsel samt aktiv och passiv förädling.
2. Anmälan av ankomst, anmälan av uppvisande och tillfällig lagring – *NA, PN, TS:* Syftet är att definiera automatiseringen av de nationella processerna för anmälan av transportmedlens ankomst, anmälan av varornas ankomst och deklarationer för tillfällig lagring i enlighet med tullkodexen och att stödja harmonisering av informationsutbytet mellan näringslivet och tullen mellan medlemsstaterna.
3. Nationella importsystem – *NIS*: Syftet är att genomföra alla process- och datakrav som följer av tullkodexen och som avser import.

3. ÖVERSYN

a. Läget i fråga om genomförandet av lagstiftningspaketet om tullkodexen

Lagstiftningspaketet om tullkodexen genomfördes vid avsedd tidpunkt, den 1 maj 2016. Kommissionen har hittills inte upptäckt några större problem med tillämpningen, men fördelarna med och konsekvenserna av tullkodexen kommer givetvis inte att bli helt uppenbara förrän alla relaterade IT-system har tagits i drift.

Efter det att tullkodexen trädde i kraft har kommissionen fortsatt att genomföra regelbundna möten med medlemsstaterna och näringslivets företrädare i syfte att identifiera och åtgärda problem med lagstiftningen, bistå med tolkningen av den och undersöka möjligheterna att förenkla processerna ytterligare. Detta samrådsförfarande är i linje med de åtaganden som kommissionen gjorde i sitt meddelande om utveckling av EU:s tullunion och dess styrning[14]. Kommissionen har hela tiden särskilt uppmärksammat vikten av realistiska tidsramar samt ändringarnas kostnader och generella effekter på tullen och näringslivet.

Dessutom har medlemsstaterna och näringslivets företrädare samarbetat med kommissionen om ett flertal vägledande dokument som behandlar den praktiska tillämpningen av de nya reglerna.

Kommissionen har inrättat ett antal projektgrupper[15] inom ramen för Tull 2020, i vilka företrädare för såväl medlemsstaterna som näringslivet ingår, med uppgift att behandla en del konkreta typfall:

- *En projektgrupp om förenklingar*, som ska utveckla fördelarna med egenbedömning, registrering av uppgifter i deklarantens bokföring och centraliserad tullklarering.
- *En projektgrupp om lågvärdesimport*, som ska analysera på vilka sätt man lämpligast kan skapa lika villkor mellan postoperatörer och företag som tillhandahåller expressbudtjänster, med tanke på att den ökande försäljningen via internet innebär att tullen måste säkerställa att det finns lämpliga kontroller och skydda medborgarna och EU:s finansiella intressen utan att hindra den lagliga handeln.
- *En projektgrupp om transitering*, som ska arbeta med användningen av ett elektroniskt transportdokument som transiteringsdeklaration vid flyg- eller sjötransport.
- *En projektgrupp om garantier*, som ska undersöka hur förutsättningarna att utnyttja full eller partiell nedsättning av samlade garantier bättre kan anpassas till den ekonomiska verkligheten.

Dessutom genomförs för närvarande pilottester i samarbete med näringslivet och medlemsstaterna, i enlighet med tullkodexen, för att prova nya metoder och hitta bättre sätt att hantera utmaningar som den ökade internetförsäljningen, den bristande tillgången till uppgifter och behovet av systembaserade angreppssätt.

Denna regelbundna dialog med intressenterna har lett till en del ytterligare ändringar och tillägg till lagstiftningspaketet om tullkodexen sedan den 1 maj 2016:

[14] COM (2016) 813 final.

[15] Se kommissionens register över expertgrupper på http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=search.result&page=1&Lang=SV

i. En ändring av artikel 136 i tullkodexen avseende varor som tillfälligt har lämnat unionens tullområde sjövägen eller med flyg. Denna ändring[16] var nödvändig för att säkerställa en lämplig tullövervakning av vissa varor som förs in i unionen genom en hamn men sedan forslas till en annan hamn i unionen med containerfartyg och endast lossas i den andra hamnen. Ändringen innebär att varorna också måste uppvisas för tullen i denna andra hamn.

ii. En ändring av genomförandeakten[17], för att bättre anpassa lagstiftningen till myndigheternas och näringslivets behov och skapa bättre garantier för en effektiv och enhetlig tillämpning av reglerna. De viktigaste ändringar som har gjorts på begäran av näringslivets företrädare kan sammanfattas enligt följande:

- Reglerna om leverantörsdeklarationer för längre tid har förtydligats och förenklats. Näringslivets företrädare välkomnade särskilt att möjligheten återinfördes för näringsidkarna att när som helst under året utfärda en enda deklaration som täcker hela kalenderåret.
- Exportörerna har fått längre tid på sig att erhålla tillståndsnummer som registrerad exportör (så att de själva kan intyga varornas ursprung) vid tillämpningen av handelsavtalet mellan EU och Kanada (Ceta).
- Reglerna för att anvisa utfartstullkontor vid export som följs av transitering av punktskattepliktiga varor har förbättrats.

iii. Genomförandeakten[18] har antagits vad gäller tekniska arrangemang för utveckling, underhåll och användning av elektroniska system för utbyte av uppgifter och för lagring av sådana uppgifter i enlighet med unionens tullkodex. I dessa fastställs regler för systemet för tullbeslut och systemet för enhetlig användaradministration och digital signatur (se avsnitt b nedan).

iv. Den delegerade akten och genomförandeakten kommer troligen att behöva ändras igen 2018, på bland andra följande punkter:

- En ny *definition av exportör* i artikel 1.19 i den delegerade förordningen, så att exportören även fortsatt måste vara etablerad i EU men villkoret att exportören ska ha försäljningsavtalet mjukas upp. Näringslivets företrädare anser att den nuvarande definitionen inte korrekt återspeglar de affärsmodeller som tillämpas, när till exempel säljaren är etablerad utanför EU.
- En ändring av artiklarna 114 och 134 i den delegerade akten, i syfte att göra tullformaliteterna vid transaktioner mellan *särskilda skatteområden* och dessas moderländer (det vill säga transaktioner inom en medlemsstat) mer flexibla.

[16] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2339 av den 14 december 2016 om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, vad gäller varor som tillfälligt lämnar unionens tullområde sjövägen eller med flyg (EUT L 354, 23.12.2016, s. 32).

[17] Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/989 av den 8 juni 2017 om rättelse och ändring av genomförandeförordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 149, 13.6.2017, s. 19–56).

[18] Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/2089 av den 14 november 2017 om tekniska arrangemang för utveckling, underhåll och användning av elektroniska system för utbyte av uppgifter och för lagring av sådana uppgifter i enlighet med unionens tullkodex.

- Förlängning av tidsfristen i artikel 115 i den delegerade akten för att deklarera *varor som lagras på annan plats än i tillfälliga lager*. Ändringen skulle utformas för att säkerställa att tidsperioden blir mer hanterlig för både näringslivet och tullen, samtidigt som den hålls kort för att motverka missbruk.
- Ändring av en existerande bestämmelse som kräver att en utskrift av *fiskeloggboken*, som innehåller konfidentiell affärsinformation, ska lämnas till tullmyndigheterna i tredjeländer så att dessa myndigheter kan intyga att produkter från havsfiske som har omlastats och transporterats genom deras länder eller territorier inte har manipulerats. Fiskeindustrin har uppmärksammat kommissionen på att det är ett problem att behöva avslöja konfidentiell affärsinformation om var fisk har fångats. Ändringen syftar till att säkerställa att konfidentiell information om EU-fartyg inte sprids.
- Ändring av den delegerade förordningen i syfte att återställa en bestämmelse som fanns i gemenskapens tullkodex. Näringslivets företrädare har noterat att tullkodexpaketet inte innehåller någon specifik bestämmelse som ger en innehavare av tillstånd till slutanvändning rätt att lagra energiprodukter som klassificeras enligt olika undernummer i *en och samma behållare*. Av skäl som sammanhänger med dessa produkters tekniska egenskaper gör denna begränsning det i praktiken omöjligt att använda sådana tillstånd till slutanvändning.
- Ändring av den rättsliga ram som är tillämplig när *EU-invånare hyr bilar i utlandet*. För närvarande omfattas bilarna, om de inte är registrerade i EU, av importtull när de förs in på EU:s territorium (utom när en EU-invånare använder en hyrbil för att återvända till sin bostadsort). Eftersom detta har ansetts vara för restriktivt när det gäller EU-invånare som hyr bilar för korta perioder, kan den delegerade förordningen ändras så att problemet rättas till.
- Ändring av ursprungsreglerna för att möjliggöra *förmånlig tullbehandling av bearbetade produkter* som har framställts från importerade varor för vilka förmånlig tullbehandling har erhållits enligt förfarandet för aktiv förädling. Denna ändring skulle ge de berörda ekonomiska aktörerna tillgång till en tullbehandling som motsvarar den de erhöll enligt det tullförfarande som kallades bearbetning under tullkontroll när gemenskapens tullkodex tillämpades.
- Vissa tekniska ändringar för att bättre anpassa reglerna om registrering i det elektroniska REX-systemet till exportörernas situation.

Vid sidan av de ovan nämnda mer generella ändringarna av tullkodexpaketet har kommissionen också, liksom inom ramen för gemenskapens tullkodex, vid ett flertal tillfällen använt sina befogenheter enligt tullkodexen för att anta genomförandeakter för specifika eller tekniska ändamål, till exempel i fråga om tullklassificering av varor och tillfälliga undantag från reglerna om förmånsberättigande ursprung.

b. Läget i fråga om genomförandet av arbetsprogrammet för tullkodexen

Den första tidsfristen för idrifttagandet av en del av de sjutton IT-system som beskrivs i arbetsprogrammet för tullkodexen löpte ut 2017, och denna tidsfrist respekterades:

- Den 1 januari 2017 lanserade kommissionen systemet för registrerade exportörer (REX). Denna nya databas innehåller uppgifter om registrerade exportörer i

förmånsländer som omfattas av EU:s allmänna preferenssystem och om vissa registrerade aktörer i EU, även vad gäller frihandelsavtalet med Kanada. På så sätt kan en ekonomisk aktör kontrollera om en leverantör är registrerad, och därmed har tillstånd att utfärda ursprungsintyg. Tullmyndigheterna i EU kommer också att kunna validera de REX-nummer som anges i tulldeklarationerna genom att jämföra dem med uppgifterna i den centrala databasen. Det finns nu omkring 20 000 registrerade exportörer i EU, och cirka 11 000 exportörer har registrerats i de förmånsländer som redan tillämpar det allmänna preferenssystemet. Återkopplingen från de ekonomiska aktörerna, EU:s tullmyndigheter och behöriga myndigheter i förmånsländerna har varit mycket positiv, och inga klagomål har hittills rapporterats.

- I oktober 2017 lanserade kommissionen samtidigt systemet för tullbeslut och systemet för enhetlig användaradministration och digital signatur. Systemet för tullbeslut är ett stort steg mot harmonisering av hur tulltillstånd hanteras i de 28 medlemsstaterna. Systemet har gemensamma komponenter (EU-portal för näringsidkare, ett centralt förvaltningssystem för tullbeslut och kundreferenstjänster) och nationella komponenter (nationell portal för näringsidkare och ett nationellt förvaltningssystem för tullbeslut). Systemet kan behandla 22 tulltillstånd, avseende till exempel förenklade deklarationer, centraliserad tullklarering, aktiv och passiv förädling, samlade garantier, anstånd med betalning av tullar, transitering och många fler. Den ekonomiska aktören kan ansöka om tillstånd via systemet för enhetlig användaradministration och digital signatur, som ger tillgång till systemet för tullbeslut.
- Första etappen av systemet med bindande klassificeringsbesked slutfördes som planerat i oktober 2017.

Större delen av de övriga elektroniska systemen ser också ut att kunna färdigställas till de datum som anges i arbetsprogrammet. Nästan 80 procent av kommissionens arbete med de transeuropeiska systemen väntas faktiskt vara klart 2020.

Det har emellertid också visat sig att alla systemen inte kommer att kunna färdigställas till 2020. Denna tidsfrist var ambitiös redan från början, dels med tanke på hur komplicerad uppgiften är och dels med tanke på kostnaderna för att införa nya IT-system i hela EU. När tidsfristen fastställdes förväntade man sig att de regelverk som kompletterar och genomför tullkodexen (den delegerade akten, genomförandeakten och den delegerade övergångsakten) skulle antas mycket kort tid efter antagandet av tullkodexen 2013, så att bestämmelserna i dem kunde beaktas vid utvecklingen av IT-systemen. Diskussionerna om de kompletterande bestämmelserna och genomförandebestämmelserna tog emellertid mycket längre tid än förväntat, och förordningarna antogs inte i sin slutliga form förrän i slutet av 2015/början av 2016. Detta ledde i sin tur till en försening med framtagandet av funktionsspecifikationerna för de elektroniska system som hanterar deklarationer och meddelanden, och som bygger på uppgiftskraven i bilagorna B till den delegerade akten och genomförandeakten. Systemens komplexitetsgrad stod inte helt klar förrän när dessa tekniska specifikationer hade färdigställts.

Dessutom visade sig harmoniseringen av uppgiftskraven (det vill säga de data som medlemsstaternas tullmyndigheter begär av de ekonomiska aktörerna) vara en av de största utmaningarna vid utvecklingen av IT-systemen. Harmoniseringen av uppgifter är avgörande för att de olika elektroniska systemen ska vara driftskompatibla samt för en harmoniserad tillämpning av lagreglerna. Den är också viktig för överensstämmelsen med internationella

datamodeller, såsom de som Världstullorganisationen använder, och därmed för att skapa kopplingar till tredje länders IT-system och underlätta handeln. Detta arbete kräver emellertid mycket större investeringar i form av tid och pengar, för att programmera om en del av de befintliga elektroniska systemen helt.

Eftersom de elektroniska systemen är nära sammankopplade är en annan utmaning att det är viktigt att implementera systemen i rätt ordning (sekvensering), för att se till att deras inbördes beroendeförhållanden respekteras och att ändringarna presenteras för förvaltningarna och näringslivet på ett strukturerat och sammanhängande sätt.

Uppgraderingen av importkontrollsystemet medför särskilda problem. Systemet utformades som en säkerhetsåtgärd efter attackerna den 11 september 2001 och inom ramen för de standarder för internationell handel som Världstullorganisationen förespråkar. Systemet innebär att transportföretagen måste översända ett visst antal data elektroniskt till tullkontoret för den första införseln i EU innan varorna förs in på territoriet och i de flesta fall redan innan varorna lämnar exportlandet. Inom ramen för tullkodexen är strävan att förbättra det befintliga importkontrollsystemet. Genom ICS 2 ska till exempel ett centralt europeiskt arkiv skapas, för att möjliggöra insamling av högkvalitativ förhandsinformation om gods i realtid. Det blir möjligt att inge flera införseldeklarationer (så att inte bara fraktföraren, utan även en importör, varumottagare eller annan berörd person kan lämna erforderliga uppgifter om de varor som förs in i tullunionen). Vidare skapas ett harmoniserat gränssnitt för näringsidkarna, så att de ekonomiska aktörerna kan lämna förhandsinformation om godset på ett standardiserat och harmoniserat sätt, och verktyg som ska hjälpa tullmyndigheterna att granska de stora datavolymerna i arkivet i riskhanteringssyfte. Det har emellertid visat sig att det krävs mycket mer arbete med importkontrollsystemet än förväntat, särskilt till följd av de höga kraven på datasäkerhet i det centrala arkivet, de höga driftskostnaderna, det ovan nämnda behovet att harmonisera datakraven och behovet av fler gemensamma funktioner på EU-nivå för att undvika kostsamma parallella nationella investeringar.

c. Kommande steg

Kommissionen kommer att fortsätta att anordna regelbundna diskussioner med medlemsstaterna och näringslivet i syfte att säkerställa att tullkodexen *underlättar handeln*. De förenklingar av tullagstiftningen och förfarandena som införs genom tullkodexen har redan fått positiva effekter och har till största delen välkomnats av de ekonomiska aktörerna. Det finns emellertid de som anser att tullkodexen inte är tillräckligt långtgående när det gäller att underlätta handeln. De framhåller att status som godkänd ekonomisk aktör nu är obligatorisk för den som vill utnyttja vissa förenklingar, och att detta kommer att missgynna små företag som inte kan investera för att erhålla denna status. Ändå var det näringslivet som krävde vissa särskilda förmåner för godkända ekonomiska aktörer i utbyte mot den investering och ansträngning som de berörda ekonomiska aktörerna gör för att erhålla status som godkända ekonomiska aktörer. Många företrädare för näringslivet påpekar också att det kommer att ta för lång tid innan fördelarna med tullkodexen uppkommer till fullo, till följd av de långa övergångsperioder som är tillåtna för fortsatt parallell användning av pappersbaserade system i en del medlemsstater, även om andra eftersträvar längre övergångsperioder för fullgörandet av alla de nya elektroniska kraven. Vidare framhåller en del företrädare för näringslivet de skillnader som fortfarande finns mellan medlemsstaternas tolkningar av reglerna.

Kommissionen kommer också att fortsätta sitt nära samråd med intressenterna i syfte att *upptäcka fel och tekniska brister* i lagstiftningspaketet. Eftersom rättsakterna till tullkodexen omfattar över 2 000 sidor kommer det ofrånkomligen att krävas fortsatta anpassningar av

lagstiftningspaketet. Det krävdes åtskilliga ändringar av föregångaren gemenskapens tullkodex och dess genomförandebestämmelser.

En viktig uppgift för tullmyndigheterna är att *skydda intäkterna och garantera säkerheten.* Därför måste ansträngningarna också fortsätta för att säkerställa den rätta balansen mellan kontrollerna och underlättandet av handeln, och att eventuella problem i detta avseende snabbt åtgärdas. Detta arbete kommer att kräva ett fortsatt intensivt samarbete med Europaparlamentet, Europeiska revisionsrätten och kommissionens avdelningar som ansvarar för att skydda EU:s egna medel och bekämpa bedrägerier.

När det gäller *de elektroniska systemen för tullkodexen* anser kommissionen att det är nödvändigt att förlänga tidsfristen för en del system för att säkerställa en smidig implementering av de övriga före måldatumet 2020. Medlemsstaterna och näringslivet behöver realistiska tidtabeller och rättssäkerhet om arrangemangen för utbyte och lagring av tullinformation. I genomsnitt behöver de två år för att förbereda varje elektroniskt system. Om det är sannolikt att vissa system inte kan implementeras före detta datum måste detta klargöras senast 2018, och det måste finnas en visshet om vilka rättsregler som ska tillämpas i avsaknad på sådana system.

Följaktligen föreslår kommissionen följande:

i) Kommissionen genomför en halvtidsutvärdering av tullkodexen till slutet av 2021 samt en heltäckande kontroll av ändamålsenligheten när alla elektroniska system har implementerats. Kontrollen av ändamålsenligheten kan ge kommissionen underlag för att avgöra om det krävs några större politiska förändringar på längre sikt för att se till att tullkodexen förblir ändamålsenlig i en global handelsmiljö och fortsätter att säkerställa en lämplig balans mellan underlättandet av handeln och kontrollerna.

ii) Innan kommissionen genomför kontrollen av ändamålsenligheten kan den fortsätta att lägga fram förslag till korrigeringar eller tekniska ändringar av lagstiftningspaketet om tullkodexen som blir nödvändiga för att se till att ramlagstiftningen hela tiden fungerar smidigt.

iii) Kommissionen överväger att lägga fram ett lagstiftningsförslag i början av 2018 i syfte att förlänga tidsfristen för fortsatt användning av övergångsarrangemangen avseende det begränsade antal elektroniska system som inte hinner implementeras helt till 2020. Detta kommer att följas av ett genomförandebeslut av kommissionen med motsvarande uppdatering av arbetsprogrammet. För närvarande är det troligt att följande system kommer att kräva ytterligare arbete efter 2020:

– Uppgraderingarna av importkontrollsystemet, det nya datoriserade transiteringssystemet och det automatiserade exportsystemet plus exportkomponenten i systemet med särskilda förfaranden.

– Införandet av systemen för centraliserad tullklarering för import, bevis för unionsstatus och säkerhetsförvaltning.

Kommissionen har konsulterat medlemsstaterna om dessa elektroniska system som kräver ytterligare arbete, och har utarbetat detta utkast till planering på grundval av medlemsstaternas svar. Den har också konsulterat näringslivets företrädare vid de regelbundna mötena med gruppen för näringslivskontakter, i vilken företrädare för olika branschorganisationer ingår.

4. ANVÄNDNINGEN AV BEFOGENHETERNA ATT ANTA DELEGERADE AKTER

Enligt artikel 284 i tullkodexen har kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med förfarandet i artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i syfte att komplettera eller ändra vissa mindre väsentliga beståndsdelar i tullkodexen under en period av fem år från och med den 30 oktober 2013. Enligt artikel 284.2 ska kommissionen utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet till Europaparlamentet och rådet. Denna rapport ska upprättas senast nio månader före utgången av perioden av fem år, således den 30 januari 2018.

Tullkodexen ger kommissionen rätt att anta delegerade akter i enlighet med följande bestämmelser: Artiklarna 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 216, 221, 224, 231, 235, 253, 265 och 279.

Fram till november 2017 har kommissionen använt sin befogenhet att anta delegerade akter fyra gånger (se avsnitt 2 a):

a) För att anta den delegerade akten[19]. I tabellen i bilagan sammankopplas bestämmelserna i den delegerade akten med de befogenheter som kommissionen har tilldelats genom tullkodexen.

b) För att anta den delegerade övergångsakten[20], på basis av sin befogenhet enligt artikel 279 i tullkodexen.

c) För att korrigera artiklarna 136 och 141 i den delegerade akten[21] på grundval av sin befogenhet enligt artikel 160 i tullkodexen.

d) För att korrigera bilaga 12 till den delegerade övergångsakten[22], på basis av sin befogenhet enligt artikel 279 i tullkodexen.

Kommissionen upprättade de delegerade akterna i samråd med alla berörda intressenter, i synnerhet medlemsstaternas experter och ekonomiska aktörer inom handels-, logistik- och

[19] Se fotnot 6.
[20] Se fotnot 8.
[21] Se fotnot 11.
[22] Se fotnot 12.

företagstjänstesektorerna. Experter från medlemsstaterna och näringslivet diskuterade och stödde de bestämmelser som infördes i de delegerade akterna.

Under hela förfarandet och beslutsprocessen såg kommissionen till att relevanta dokument så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt översändes till Europaparlamentet och rådet. Europaparlamentet och rådet hade inga invändningar mot antagandet av några av dessa akter.

För att säkerställa att EU:s tullagstiftning fortlöpande anpassas till tullverksamhetens tekniska krav och den tekniska utvecklingen anser kommissionen att dess befogenheter att anta delegerade akter enligt tullkodexen bör gälla i ytterligare fem år, i enlighet med artikel 284.2 i tullkodexen.

5. SLUTSATS

Med denna rapport i) efterkommer kommissionen Europaparlamentets begäran om en rapport om genomförandet av tullkodexen och ii) fullgör sin skyldighet att rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur den har använt sin befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284.2 i tullkodexen.

När det gäller genomförandet av tullkodexen betraktar kommissionen det som en betydande framgång att tullkodexen, som medförde så stora förändringar, inte har stött på några större lagstiftningsproblem under de första arton månaderna av genomförandet. Det regelbundna samrådet med medlemsstaterna och näringslivet har lett till att tekniska fel som har uppenbarat sig efter det att kodexen antogs 2013 snabbt har kunnat lösas. Samtidigt står det klart att tullkodexens effekter måste studeras på ett heltäckande sätt i framtiden, för att fastställa om de mål som sattes upp för den har nåtts eller om politiska justeringar behöver göras. Kommissionen har därför för avsikt att göra följande:

- En halvtidsutvärdering av den rättsliga ramen för tullkodexen och de elektroniska system som har implementerats 2021.
- En mer heltäckande kontroll av ändamålsenligheten när alla elektroniska system har implementerats.
- Fortsätta att lägga fram förslag till korrigeringar eller tekniska ändringar av lagstiftningspaketet om tullkodexen som blir nödvändiga för att se till att ramlagstiftningen hela tiden fungerar smidigt.
- Överväga att lägga fram ett lagstiftningsförslag i början av 2018 med en ändring av tullkodexen i syfte att förlänga tidsfristen till som längst 2025 för fortsatt användning av övergångsarrangemangen avseende de IT-system som inte hinner implementeras helt till 2020.
- Uppdatera arbetsprogrammet för tullkodexen genom ett genomförandebeslut.

När det gäller användningen av befogenheterna att anta delegerade akter enligt artikel 284.2 i tullkodexen anser kommissionen att den har använt dessa befogenheter på ett aktivt och lämpligt sätt. Samtidigt anser kommissionen att tidsgränsen för denna delegering av befogenheter bör förlängas så att den kan föreslå eventuella ytterligare åtgärder som krävs för att anpassa tullagstiftningen till tekniska och teknologiska framsteg samt till handelns dynamik.

Kommissionen uppmanar Europaparlamentet och rådet att ta del av denna rapport.

Bilaga

Tullkodexens bestämmelser om tilldelning av befogenheter	Bestämmelser i den delegerade akten som har antagits i enlighet med delegeringen av befogenheter
Artikel 2	Artiklarna 114, 134 och 188
Artikel 7 (metoder för utbyte och lagring av uppgifter och gemensamma uppgiftskrav)	Artiklarna 2, 3, 4, 9, 19, 21, 38, 39, 40, 82, 85, 86, 87, 92, 93, 94, 95, 96, 116, 124, 124 a, 125, 126, 126 a, 127, 129 a, 129 b, 130, 131, 132, 133, 144, 154, 157, 160, 163, 164, 165, 175, 178, 181, 184, 185, 190, 196, 238, 241, 246, 247 och 249
Artikel 10	Artiklarna 5, 6 och 7
Artikel 20	Artikel 210
Artikel 24 (beslut om tillämpningen av tullagstiftningen)	Artiklarna 5, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 26, 27, 28, 29, 30, 82, 92, 97, 121, 123, 156, 162, 171, 172, 173, 186, 192, 194 och 205
Artikel 31 (återkallelse och ändring av förmånliga beslut)	Delegationsbefogenheter som ännu inte har använts: Bestämmelsen gäller 1) fall då ett förmånligt beslut som riktas till flera personer kan återkallas både i fråga om en person som inte fullgör en skyldighet som gäller inom ramen för beslutet och i fråga om andra berörda personer, 2) undantagsfall i vilka tullmyndigheterna får skjuta upp den dag då återkallelsen eller ändringen börjar gälla.
Artikel 36 (hantering av beslut som rör bindande besked)	Delegationsbefogenheter som ännu inte har använts: Bestämmelsen gäller 1) de specifika fall som avses i artikel 34.7 b och artikel 34.8, när beslut om bindande klassificeringsbesked och bindande ursprungsbesked ska återkallas, 2) de fall enligt artikel 35 i vilka beslut som rör bindande besked fattas när det gäller andra faktorer på grundval av vilka import- eller exporttullar och andra åtgärder avseende handel med varor tillämpas.
Artikel 40	Artiklarna 23, 24 och 25
Artikel 62	Artiklarna 31, 32, 33, 34, 35 och 36
Artikel 65 (förmånsberättigande ursprung)	Artiklarna 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69 och 70
Artikel 75	Artikel 71

Artikel 88 (tullskuld)	Artiklarna 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80 och 168
Artikel 99	Artiklarna 81, 82, 83, 84, 85 och 86
Artikel 106	Artiklarna 88 och 92
Artikel 115	Artiklarna 89, 90 och 91
Artikel 122	Artiklarna 98, 99, 100, 101, 102
Artikel 126	Artikel 103
Artikel 131 (återbetalning och eftergift)	Artiklarna 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112 och 113
Artikel 142 (utsedda platser för uppvisande av varor som förs in på EU:s territorium)	Artikel 115
Artikel 151 (villkoren och skyldigheterna som hör samman med tillfällig lagring)	Artiklarna 115, 116, 117 och 118
Artikel 156 (tullstatusen för varor)	Artiklarna 119, 120, 121, 122, 122a,128, 129, 129 c, 129 d och 182
Artikel 160 (hänförande av varor till ett tullförfarande)	Artiklarna 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142 och 143
Artikel 164	Artikel 155
Artikel 168 (förenklade deklarationer)	Artiklarna 145, 146, 147 och 183
Artikel 175	Artiklarna 148 och 248
Artikel 180	Artikel 149
Artikel 183 (EIDR)	Artikel 150
Artikel 186	Artiklarna 151 och 152
Artikel 196	Artikel 153
Artikel 206	Artiklarna 158 och 159
Artikel 212 (allmänna bestämmelser om särskilda förfaranden)	Artiklarna 161, 163, 165, 166, 167, 170, 175, 176, 177, 178, 201, 202,

	203, 204, 206, 207, 218, 239, 240, 242 och 243
Artikel 216	Artiklarna 174, 217, 218 och 237
Artikel 221	Artiklarna 179 och 180
Artikel 224	Artikel 169
Artikel 231	Artiklarna 187 och 189
Artikel 235 (unionstransitering)	Artiklarna 191, 193, 195, 197, 198, 199 och 200
Artikel 253 (särskild användning)	Artiklarna 206, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235 och 236
Artikel 265	Artiklarna 244 och 245